

Ο Μητροπολίτης Βεροίας για την Πεντηκοστή και την ανάγκη για ενότητα

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

© GerBekes IMBNK

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε, κήρυξε τον θείο λόγο και χοροστάτησε στον Εσπερινό της Γουγκλισίας στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό των Αγίων Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας την Κυριακή της Πεντηκοστής 12 Ιουνίου 2022.

Λόγω των άστατων καιρικών συνθηκών δεν τελέστηκε η προγραμματισμένη υπαίθρια Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στο «Βήμα του Αποστόλου Παύλου» στο πλαίσιο των ΚΗ΄ ΠΑΥΛΕΙΩΝ.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Καί έν τῷ

συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό».

Πενήντα ἡμέρες μετὰ τὴν Ἀνά-στασι καὶ ὁ Χριστὸς πραγματο-ποιεῖ τὴν ὑπόσχεσίν του πρὸς τοὺς μαθητὲς του μὲ τὴν ἐπιφοίτησι τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Κατέρχεται ὁ Παράκλητος στό ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ γιὰ νά ἐνδύσει τοὺς φοβισμένους μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ μὲ «δύναμιν ἐξ ὕψους», γιὰ νά τοὺς φωτίσει τὸν νοῦ, ὥστε νά κατα-νοή-σουν ὅσα μέχρι τότε δέν εἶχαν κατανοήσει καὶ νά κηρύξουν τὸ Εὐαγγέλιο σέ ὅλη τὴν οἰκουμένη.

Ποιὸς εἶναι ὅμως ὁ σκοπὸς γιὰ τὸν ὁποῖο ὁ Χριστὸς στέλνει τοὺς ἀπο-στόλους νά κηρύξουν τὸ Εὐαγγέ-λιό του;

Εἶναι ἡ ἐνότητα τῶν ἀνθρώπων μὲ τὸν Θεὸ καὶ με-ταξύ τους. Ἡ ἁμαρτία, ἡ ὁποία εἰσῆλθε στὸν κόσμον μὲ τὴν παρακοή τῶν πρωτο-πλάστων, διέρρηξε τὸν σύνδεσμό τους μὲ τὸν Δημιουργὸ Θεό. Διέρ-ρηξε ὅμως καὶ τὴν ἐνότητα μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, μεταξύ Ἀδάμ καὶ Εὕας, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἀπάντησι τοῦ Ἀδάμ, ὅταν ὁ Θεὸς τὸν ρωτᾷ ποιὸς τοῦ ἔδωκε τὸν ἀπα-γο-ρευμένο καρπὸ καὶ ἐκεῖνος ἐπέρ-ριψε τὴν εὐθύνη στὴν Εὕα, ἀποστα-σιοποιούμενος ἀπὸ αὐτήν.

Ἡ ὀριστικὴ διάσπασι τῆς ἐνότη-τος τῶν ἀνθρώπων ἐκφράζεται μὲ τὴ σύγχυσι τῶν γλωσσῶν στὸν πύργο τῆς Βαβέλ, τίς ὀδυνηρὲς συνέ-πειες τῆς ὁποίας βιώνουμε ἀπὸ τότε μέχρι καὶ σήμερα μὲ τίς ἀντιπαραθέσεις καὶ τίς συγκρού-σεις ἀτόμων καὶ ὁμάδων, ἀλλὰ καὶ μὲ τίς τραγικὲς συνέπειες ὀλεθρί-ων πολέμων μεταξύ κρατῶν καὶ ἐθνῶν.

Τὴ διάσπασι αὐτὴ ἀποκαθιστᾷ μὲ τὴν ἐνανθρώπησίν του ὁ Χριστὸς, ὁ ὁποῖος μὲ τὸ Εὐαγγέλιό του καθο-δηγεῖ τοὺς ἀνθρώπους καὶ πάλι στὴν ἐνότητα καὶ μὲ τὴ θυσία του γεφυρώνει τὸ χάσμα καὶ ἀποκαθι-στᾷ μὲ τὴ νίκη του ἐπὶ τοῦ αἰτίου τῆς ἁμαρτίας, τοῦ διαβόλου, τίς προῦποθέσεις γιὰ τὴν ἐπίτευξή της.

Ὅλη αὐτὴ ἡ διαδικασία ἐπισφρα-γί-ζεται μὲ τὴν κάθοδο τοῦ Πανα-γίου Πνεύματος, διὰ τοῦ ὁποῖου «εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσεν», κατὰ τὸν ἱερό ὕμνογράφο.

Τὴν ἐνότητα αὐτὴ σηματοδοτεῖ καὶ ἡ παρουσίᾳ ὅλων τῶν μαθητῶν στό ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ, κατὰ τὴν ἐντολή τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποία τονίζει ἰδιαιτέρως ὁ ἱερός συγγρα-φέας τῶν Πράξεων τῶν ἀποστό-λων, ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς. «Ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό».

Ὁ εὐαγγελιστής Λουκάς δέν ἐπι-λέγει τυχαῖα τίς λέξεις πού χρησι-μοποιεῖ, ἀλλά ἀποσκοπεῖ στό νά μήν ὑπάρχει κανένα ἐνδεχόμενο ἀμφιβολίας ἢ ἀμφισβητήσεως γιά τή σημασία τῆς ἐνότητος μεταξύ τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου.

Δέν ἦταν μόνο ὅλοι οἱ μαθητές, δέν ἦταν μόνο μαζί στό ἴδιο σημεῖο, ἀλλά ἐμφοροῦντο καί ἀπό τό ἴδιο πνεῦμα, εἶχαν τόν ἴδιο σκοπό, τήν ἴδια διάθεση, ἦταν καί ψυχικά ἐνω-μένοι, ὄχι μόνο σωματικά.

Οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐπρόκειτο νά γίνουν ἀπόστολοι τοῦ Εὐαγγελίου του ἔπρεπε νά ἀπο-δεικνύουν τόν σκοπό τοῦ κηρύγ-μα-τός του μέ τήν κοινή παρουσία τους στόν ἴδιο τόπο κατά τήν ἐπι-φοίτηση τοῦ Παναγίου Πνεύματος, κατά τή γενέθλιο ἡμέρα τῆς Ἐκ-κλη-σίας τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Χριστός δέν τό εἶχε ζητήσει αὐτό ποτέ ἄλλοτε ἀπό τούς μαθη-τές του, ἀλλά μόνο γιά τήν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶχε ἐμφα-νι-σθεῖ ἀναστημένος καί σέ ὅλους μαζί ἀλλά καί σέ μεμονωμένους μαθητές του. Τώρα ὁμως τούς ζητᾶ νά εἶναι ὅλοι μαζί στό σημεῖο στό ὁποῖο θά κατέλθει τό Ἅγιο Πνεῦμα.

Ἀσφαλῶς καί ἡ ἐπιφοίτηση τοῦ Παναγίου Πνεύματος δέν περιορί-ζε-ται ἀπό τόν τόπο. Θά μπορούσε νά εἶχε κατέλθει στους μαθητές, ἀκόμη καί ἂν εὐρίσκοντο σέ δια-φορετικό σημεῖο ὁ καθένας. Ὅμως ὁ Χριστός θέλει νά παρουσιάσει καί μέ αὐτόν τόν αἰσθητό τρόπο τήν ἐνότητα, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ βασικό χαρακτηριστικό τῆς Ἐκκλησίας του, πού ἰδρύεται μέ τό πρῶτο κή-ρυγ-μα τῶν ἀποστόλων, ἀλλά καί τή βασική προϋπόθεση τῆς ἐκπλη-ρώ-σεως τοῦ σκοποῦ της, δηλαδή τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων.

Αὐτή τήν ἀνάγκη τῆς ἐνότητος με-ταξύ μας καί μέ τήν Ἐκκλησία καί τόν Χριστό μᾶς ὑπενθυμίζει ἡ σημερινή μεγάλη ἑορτή τῆς Πεντη-κο-στῆς. Ἡ ἐνότητα μᾶς καθιστᾶ μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέλη τῆς Ἐκκλησίας καί μᾶς ὁδη-γεῖ στή σωτηρία. Διαφορετικά, ἀκό-μη καί ἂν εἴμεθα πιστοί, εὐσεβεῖς, ἀσκητικοί ἢ ὄ,τι ἄλλο, δέν μπορούμε νά φθάσουμε στή σω-τηρία. Ἡ ἐνότητα μέ τήν Ἐκ-κλη-σία καί μέ τούς ἀδελφούς μας μέσα στήν Ἐκκλησία, μέσα στήν τα-πείνωση καί τήν ὑπακοή στό θέ-λημα τοῦ Θεοῦ, ὅπως αὐτό ἐκφρά-ζεται διά τῆς Ἐκκλησίας, θά μᾶς κάνει καί ἐμᾶς μετόχους τῆς χάρι-τος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τό ὁποῖο ἐνοικεῖ στήν Ἐκκλησία καί διαδίδεται διά τῶν ἁγίων της μυ-στηρίων, καί θά μᾶς ὁδηγήσει στή σωτηρία. Καί αὐτό θά πρέπει νά τό ἔχουμε πάντοτε κατά νοῦ καί νά τό ἐπιδιώκουμε.

Γι' αὐτήν, ἄλλωστε, τήν ἐνότητα καί τή σωτηρία ἦλθε καί στήν πό-λη μας ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστο-λος Παῦλος καί ἐκήρυξε τό Εὐ-αγ-γέλιο τοῦ Χριστοῦ, καί

σέ αὐτόν ἀφιερώνουμε καί ἐμεῖς μέ ἄπειρη εὐγνωμοσύνη, τιμή καί σεβασμό καί τὰ ΚΗ΄ Παύλεια, ἡ ἐπίσημη ἔναρξη τῶν ὁποίων γίνεται μέ τή σημερινή θεία Λειτουργία τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς, τῆς γενεθλίου ἡμέρας τῆς Ἐκκλησίας μας. Καί ἐπικαλούμεθα τίς πρεσβεῖες του γιά νά ζοῦμε καί νά ἐργαζόμαστε ὅλοι μέ τή χάρη καί τόν φωτισμό τοῦ Παναγίου Πνεύματος, γιά νά εἴμεθα «τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας» καί νά κερδίσουμε καί τή σωτηρία μας.

Περισσότερες φωτογραφίες στο ἄλμπουμ:

© GerBekes IMBNK